

יום חמישי, ט' באב התשפ"ו
23 ביולי 2026

נאומו של מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן

קצין השריון הראשי היוצא, תת-אלוף אוהד מאור,
קצין השריון הראשי הנכנס, תת-אלוף אור וולוז'ינסקי,
יושב ראש עמותת חיל השריון, ידידי אלוף (מיל') סער צור,
משפחת מאור ומשפחת וולוז'ינסקי היקרות,
משפחות שכולות היקרות לנו מכל,
מפקדי ולוחמי חיל השריון,

באוקטובר 1948 יצא צה"ל למבצע 'חירם' – המעבר ממגננה והתקפות מוגבלות להכרעת "צבא ההצלה" בפיקוד פאוזי קאוקג'י ולכיבוש הגליל. על גדוד המשוריינים 79 של חטיבה 7 הוטלה המשימה לכבוש את הכפר ג'יש.

סגן-משנה עמוס בונין, מפקד פלוגה בגדוד, הוביל את הפריצה לכפר. הכוח נתקל בהתנגדות חריפה. בונין לא היסס, הסתער לעבר קבוצת חיילי אויב, השליך לעברם רימונים והצליח לגרשם. פעולתו פתחה את הדרך למשורייני הגדוד והביאה להכרעת הקרב על ג'יש. עשרים וחמש שנים לאחר מכן, באוקטובר 1973, פתח הצבא הסורי במתקפת פתע ברמת הגולן. חמישים שנים לאחר מכן, באוקטובר 2023, פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת פתע על מדינת ישראל.

שלושה סיפורים. שלושה דורות. אויב אחר. שדה קרב אחר. אמצעי לחימה שונים. אבל רוח אחת – רוח השריון. רוח של מקצועיות, אומץ, יצירתיות ותעוזה. רוח של חתירה למגע, של הובלה מלפנים ושל נכונות לנוע קדימה אל מול כל איום כדי להכריע את הקרב. שנתיים ותשעה חודשים חלפו מאז אותו בוקר שחור שבו פתח חמאס במתקפת הטרור על מדינת ישראל. באותו יום כשל צה"ל כישלון מערכתי – מקצועי ותפיסתי. בשעות שבהן מערכות הפיקוד והשליטה קרסו, היו אלה יוזמתם, מנהיגותם ולחימתם של המפקדים והלוחמים שהכריעו את הקרב.

באותו יום לחמו מפקדי ולוחמי השריון מכלל החטיבות, בסדיר ובמילואים: לוחמי גדוד 77, שתפסו את גזרת ההגנה, לחמו בגבורה מול גלי המחבלים. חטיבות המילואים העלו את כשירותן במהירות המרבית, נעו דרומה כדי לסייע ולשנות את פני המערכה. וכך שאר הגדודים הסדירים שהצטרפו ללחימה.

לוחמי השריון לחמו בחירוף נפש- לוחמים רבים נפצעו, 20 מלוחמי החיל נהרגו, מתוכם שישה נלקחו בשבי ושני לוחמים נשבו בחיים. לאחר כשלושה שבועות התאושש צה"ל, עבר להתקפה ויצא למערכה רב-זירתית – הארוכה בתולדות המדינה. מערכה שהובילה להישגים אסטרטגיים משמעותיים, שהושגו בין היתר בזכות התמרון הנועז של כוחות היבשה. חיל השריון היה בליבת ההישגים הללו.

מפקדי ולוחמי החיל הובילו את התמרון בסמטאות העיר עזה, בציר החוף של ראס בידה ובשטחים ההרריים של קנטרה. הישגי התמרון שינו את פני המזרח התיכון ושינו הלכה למעשה את תפיסת הביטחון של מדינת ישראל. במלחמה הזו לוחמי השריון עשו היסטוריה וכתבו פרק מפואר נוסף בתולדות החיל - לקחי הקרבות הפכו לתוכנית עבודה.

גם תוך כדי לחימה המשיך החיל להשתנות ולהתאים את עצמו לשדה הקרב. במהלך המלחמה נקלטו טנקי מרכבה סימן 4 ברק-מטנקי המערכה המתקדמים בעולם, המשלבים קטלניות, שרידות וטכנולוגיות מתקדמות. החיל הקים מחדש פלוגה סדירה שלישית בכל גדוד שריון, במטרה להגדיל את קטלניות הגדודים הסדירים ולהפחית את העומס המוטל על אנשי המילואים.

בנוסף, מקדם החיל את הגדלת כמות היחידות בחטיבות המילואים כדי לשמר בכל עת כוח טנקים זמין לכל התפתחות ולהבטיח מענה מהיר בכל גזרה. במקביל ימשיך החיל לפתח את אמצעי הלחימה, להטמיע טכנולוגיות חדשות ולהביא את החדשנות אל שדה הקרב, כך שיהיה מותאם לאתגרי המלחמה הנוכחית ומוכן גם אל מול תפניות אפשריות בעתיד.

אך גם בתוך כל ההשתנות הזו יש דבר אחד שאינו משתנה. מעל כל טכנולוגיה, מעל כל אמצעי ומעל כל מערכת נשק - תמיד יעמדו האנשים. גנרל ג'ורג' פטון אמר: "מלחמות נלחמות באמצעות נשק, אך הן מוכרעות בידי בני אדם" - זהו המצפן שלנו. נמשיך להשקיע בראש ובראשונה בלוחמים, במפקדים ובמשפחותיהם, משום שבסופו של דבר - האדם שבטנק ינצח. זו הייתה מהותו של חיל השריון מאז הקמתו, וזו תמשיך להיות מהותו גם בעתיד.

5,168 חללי חיל השריון נפלו מאז הקמת המדינה. 141 מהם נפלו במלחמה הזו. מאחורי כל שם עומדים חיים שנגדעו, משפחה שאיבדה את היקר לה מכל וחברים לנשק הנושאים את זכרם בכל יום מחדש. עלינו לשאת את מורשתם קדימה, לספר את סיפורם, לחנך לאור הערכים שלאורם נפלו, לחבק את המשפחות השכולות ולהמשיך להיות ראויים למחיר הכבד ששילמו למען ביטחון מדינת ישראל.

לצד החללים, רבים מלוחמי החיל נושאים עמם את אותות הקרב בגופם ובנפשם. גם לאחר שהאש פוסקת, עבורם המערכה עדיין נמשכת. עלינו להמשיך לתמוך בהם ובמשפחותיהם, ללוות אותם במסע השיקום הארוך והמורכב ולהיות שם עבורם. זוהי חובתנו הפיקודית והמוסרית.

אוהד, הובלת את החיל באחת מהשעות המאתגרות והמורכבת ביותר שידע. תוך כדי לחימה התאמת את החיל לאתגרי שדה הקרב, הובלת תהליכי למידה והטמעת לקחים, ובמקביל המשכת להביט קדימה ולבנות את כוחו של החיל לשנים הבאות, אך יותר מכל היית שם עבור האנשים. היית שם עבור המ"פים, המג"דים והמח"טים - גיבית, סייעת ונתת להם לדעת שבכל אתגר יש להם גב של חיל השריון.

היית שם עבור הפצועים במסעות השיקום הארוכים והמורכבים. היית שם עבור משפחות החטופים עד להשבת האחרון שבהם. היית שם עבור המשפחות השכולות - בלוויות, בימי הזיכרון ובעיקר בימים שאחרי, כאשר ההתמודדות האמיתית רק מתחילה.

מכאן אתה ממשיך כראש חטיבת כוח האדם להוביל את המשאב החשוב ביותר של זרוע היבשה - האנשים. אוהד, לפנינו אתגרים רבים ומשמעותיים בתחום, אין מתאים ממך לגבש ולהוביל את יישום האסטרטגיה הזרועית - להשתנות ולהתאים את המענה והטיפול באנשים: חיזוק מעמד הנגדים, תוך שיפור המעטפת למשרתים, השארת הקצינים הטובים ביותר בכל הרמות באמצעות מענה בתכניות שירות מגוונות, וכמובן, טיפול מיטבי במפקדי וחיילי המילואים היקרים - עליהם מוטל עומס חסר כל תקדים.

אוהד - אתה האיש הנכון בזמן הנכון. למשפחת מאור, תודה על הדרך, על השותפות ועל התמיכה שאפשרו את העשייה בשנים המורכבות הללו.

אור, גדלת בחיל השריון במסלול הפיקוד - ממפקד פלוגה, דרך מג"ד וביצוע תפקידי מטה משמעותיים במטה הכללי ועד לתפקיד המשמעותי מכולם - הובלת חטיבה 188 במלחמה - בענווה, באחריות ובנחישות, הובלת את אנשיך להישגים חסרי תקדים: עלית על טנק בשבעה באוקטובר ולחמת במרחב קיבוץ סופה, הובלת את החטיבה לכיבוש את המעגנה של העיר עזה, ובצפון - הכרעתם את מעוזי חיזבאללה בכפרים רבים.

וולוז', אתה אחד ממפקדי השדה הבולטים במלחמה הזו וכעת תביא את הידע והניסיון הקרבי אל המטה להמשיך ולהוביל קדימה את חיל השריון - לבנות את כוחו ולהכין אותו לאתגרי המלחמות הבאות. משפחת וולוז'ינסקי היקרה, משפחת הרצנשטיין, תודה על שנים של סבלנות והבנה. תודה על הכוחות שהענקתם לאור גם ברגעים המורכבים ביותר, תודה על ההירתמות ללוות את אור בהמשך המסע.

ברשותכם, אסיים בדבריו של אלוף-משנה אחסן דקסה ז"ל, מפקד חטיבה 401, שנפל בעת שהוביל את אנשיו בלחימה בג'באליה: "אתם, הלוחמים, מוכיחים כל פעם מחדש שאין דומה לכם בעולם, נלחמים בשטחים צפופים עם אויב מבוצר מתחת לקרקע, בלחימה שאין דומה לה בעולם, גם בלחימה אנחנו מתעקשים לשמור על צלם אנוש. אנחנו מתעקשים לבחור בחיים בכל יום מחדש."

חיילי ומפקדי חיל השריון, אני גאה בכם וסומך עליכם. אוהד ואור, צאו כל אחד לדרכו החדשה.
בהצלחה.